

REDACTIA
strada Anlich Nr. 1
ABONAMENTUL
Anstro-Ungaria:
an 20 cor. pe 1/4
10 cor.; pe 1/4 de an
cor.; pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an
4 corosno.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.
manuscris nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Anlich Nr. 1
INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.
Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

„Rostul lumii“.

Cine-l pricepe? Sunt oameni, cari pricepe, și sunt poate mai mulți, cari îl pricepe.
Homburg este un oraș în Prusia în apropiere de el un munte, cunoscut sub numele: *Taunus*, ear' pe acestuia stă cetățuia *Saalburg*. Saalburgul acesta e o moștenire istorică rămasă marelui neam german: locul unui castru roman de pe vremea lui *Drusus*.
Până aici nimic deosebit. Vorba însă, că aici, la Saalburg, tocmai cele trecute s'a ținut o mare sărbătoare poporului german, la care a luat parte și *Wilhelm al II-lea*, împăratul germaniei. S'a pus adevărat pe temelie un nou muzeu german, numit *Limes*. Destinațiunea acestuia e să înalțăm să se așeze antichitățile descoperite de scrutarile științelor germane, îndeosebi de celebrul istoric și arheolog *Mommsen*, — din zilele vremurii romane.
De așa natură fiind, sărbătoarea a avut un colorit — roman. La carea marelui împărat german în Saalburg, prin o vorbire în limba latină a fost întâmpinat de un reprezentant al artei teatrale germane, purtând toga de prefect roman. În limba latină s'a zis împăratului actual al germaniei, ca toate dorințele pentru sărbătoarea și fericirea poporului german să se împlinească. În limba latină a cântat un imn festiv și un alt imn german, îmbrăcat în haina de prefect roman, prin cuvinte avântate adevărat pe împăratul și pe augusta soție.
Actul comemorativ al sărbătorii este tot în limba latină și, după ce s'au făcut și s'a așezat la locul său, împăratul prin trei obișnuite lovituri de ciocan în peatra fundamentală a actului a sigilat măreția actului, roșu și următoarea vorbire senzațională:
„Primul meu cuget, — a zis imnul *Wilhelm*, — e adresat în ziua de azi cu dureroasă grațitudine tatălui meu, împăratul *Frideric III*. Cetatea *Saalburg* s'a și mulțumească reînvierea numai a sale de a faptului și voinței sale de a fi. Precum la marginea din răsărit a imperiului, la ordinul său a reînviat, și se apropie de terminare, puternicul imperiu care odinioară planta cultura germană în tot așa a răsărit din ruinele imperiului pasărea *Fenix*, și castelul vechiu pe înălțimile plăcutului *Taunus*, șcazând despre puterea Romei, și ca vedeam acel lanț puternic, cu care legiunea Romei au încunjurat puternicul imperiu, cari la porunca unui împărat a lui *August Caesar*, au octroat voința acestuia și au făcut să se deslănțea lumea pe seama culturii romane. De aceea, peatra aceasta, o atingem cu a doua lovire pentru tinerimea

germană și generațiile viitoare, cari aici, în acest nou muzeu vor învăța ce e aceea: imperiul lumii; ear' a treia lovire o consacra viitorului patriei germane, căreia s'a-îdea Dumnezeu, ca în viitor, în urma conlucrării unitare a domnitorilor și a popoarelor sale, să fie atât de puternică în glorie și demnitate, cum era odinioară imperiul roman, pentru-ca ceea-ce era în vechime: „*civis romanus sum*“, să fie în viitor:
„*Ich bin ein deutscher Bürger*“.

Adevărat, că nu este vr'o sărbătoare națională germană, la care parte luând, împăratul german să nu-și manifeste darul oratoriei. Dintre toate vorbirile lui de până acum însă nici una par'că nu exprimă atât de plastic, ca aceasta, dorul și stăruința de mărire și înălțare a gintei germane.

Multe urechi din afară de granițele imperiului vor fi fost neplăcut atinse de cuvintele avântate ale împăratului. Noi însă, popoarele mici și cu dor de înaintare pe urmele solidei culturii germane, — n'avem motive de a ne revolta.

Se vor lovi, nu-î vorbă, în chip de tot simțitor în capete interesele celor două mari neamuri ale continentului: ale slavismului și germanismului. Pentru noi însă, neam mic și icuit între amândouă, un interes de viață și de proprie conservare națională este — întărirea îndeosebi a elementului german.

Sub scutul acestuia și la isvorul culturii germane au primit toate popoarele mici puterea de viață și indemnul la prosperare. Și același serviciu îl va face și în viitor elementul german. Pildă nu este în istorie, ca Germanul să fi desnaționalizat neamuri străine de el; 'i-a dat însă fectăruia aceea ce 'i-a lipsit: sentimentul pentru bine și frumos, indemnul pentru ordine și disciplină și, mai presus de toate, cultura solidă și sănătoasă, fără de care nu poate fi viață și putere deplină în membrele unui popor.

Alta ar trebui să ne fie concluzia, când am avé să discutăm chestia slavismului, care ca un potop amenință să mistue în stomacul său nesațios ori-ce popoare mici și străine de firea lui.

Eată de ce numai plăcut atinși au fost toți, căți ca noi judecăm lucrurile, și de noua schimbare de cancelar al imperiului german, ales în persoana marcantă a contelui *Bulow*, care nu e numai un diplomat de prima forță între bărbații de stat ai Europei, dar' e și omul păcii și prietenul adevăratului progres al omenimei, care e ținta tuturor neamurilor din lume.

Ministerul de interne și prezidenția Camerei. În zilele acestea primul ministru *Szell* a avut mai multe întrevorbiri cu *Szilágyi*. După cum se știe în cercurile politice, obiectul unei discuții între cei doi bărbați de stat au format-o: împlinirea scaunului de ministru de interne și alegerea prezidentului Camerei deputaților.

Szilágyi reflectează deja demult la ministerul de interne și tocmai acesta este motivul pentru care *Horanszky*, candidatul lui *Szell* fostul președinte al clubului apponyist, până acum n'a fost numit în acel post.

Candidatura lui *Szilágyi* a fost susținută mai ales de *Tisza* și alții. Dar în timpul din urmă el a abdicat de a mai sta în calea lui *Horanszky*, de oarece îl mulțumește prezidenția Camerei, dela care *Perczel* se va retrage încă în sesiunea actuală.

Ar mai rămânea acum ca și *Wekerle* să revină la portofoliul finanțelor, după cum nu de mult se ventilase o știre, și atunci avem iarși în fruntea afacerilor pe oameni cari au fost demși din cauză că nu mai aveau în deajuns încrederea Coroanei.

Ziarul „*Egyetértés*“ e foarte necăjit văzând că Românii ortodocși au să înființeze trei noi episcopate. El se alarmează, pentru pericolul ce amenință printr'aceasta „ideea“.

Apoi încearcă să argumenteze, că nu e bine să fie câte trei episcopate în același oraș, cum ar fi în Oradea-Mare și Timișoara, unde mai sunt deja câte două, căci ar urma conflicte și „frecări“ între capii confesiunilor.

Ne-făcând economie de injurături la adresa celor mai vrednici prelați ai noștri, *Kossuthistul* își exprimă îngrijirea, că Românii vor reuși să facă cele trei episcopate, în baza Statutului organic, — și atunci vor mai avé în Casa de sus trei „stâlpi ai politicii de naționalități“.

Termină cu apelul către „patrioți“: „*Să veghiăm!*“

Mangra contra Romei. Scriind despre cele trei episcopate române gr-orientale, „*Egyetértés*“ dela 20 Noemvrie invinova grozav pe părintele vicar *V. Mangra*, care, dimpreună cu episcopul său, *Román primejdios* și acesta, este urzitorul proiectului cu cele trei episcopate.

„*Alkotmány* dela 21 c. merge mai departe cu acușările sale și scrie că cele trei episcopate române ortodoxe sunt „organizarea română împotriva Romei.“

„Organizarea aceasta — scrie ziarul catolic — are caracter agresiv în primul rând împotriva Românilor gr-catolici din eparchiile episcopilor dela Oradea, Gherla și Lugoj...“

Dacă un Ungur ar scrie aceasta, nu ni-am mira. Articolul este însă scris de *Gedeon*, pseudonimul d-lui *Dr. Radu Cupariu*, omul de încredere al blândului și bunului episcop *Pavel* dela Oradia.

Și omul de încredere al *P. S. Sale* *Episcopului Pavel* nu se mulțumește să acuze întreg congresul național-bisericesc dela Sibiu, dar își bate joc de întreaga biserică română gr-orientală, prezintând-o decăzută ca vai de ea, ear pe preoții set îi descrie ca pe o ceată de nemernici.

„Proști, cari fac slujbe dumnezeiești și niște cersători sunt chiar și cei mai buni dintre ei, nu-și bat capul nici cu poporul nici cu religia. Din cuvânt în cuvânt se potrivesc și azi cuvintele lui *Kossuth* despre acest

cler, pe care încă la 1847 l'a apostrofât zicând că preoții români ortodocși nu sunt păstori sufletești, ci cel mult demagogi politici ai lui“...

Așa scrie gramaticul curții episcopalești române din Oradia despre clerul român ortodox.

Românii nepreocupați vor ști să judece cine sunt agresivi!

Ziarele *Kossuthiste* țin un ton foarte înalt față cu inarticularea căsătoriei principelui de coroană *Francisc Ferdinand*, ce va veni în discuția Camerei în zilele acestea. Se va da o îndrăzneată luptă de „susținătorii constituționalismului“ maghiar, contra regimului pe această temă.

„*Hazánk*“, ziarul agrarilor, se ocupă de chestia reînnoirii convențiunii cu Germania, și își exprimă dorința de a se avea în vedere cu deosebire, cu aceea ocaziune, interesul agrar din țeara noastră. Punând chestia industrială în condițiunile de până aci, față cu agrarismul, „*Hazánk*“ zice:

„Idealul industriei este ca să aibă monopolul vânzării pe un teritor oarecare și să poată să-și câștige foarte ieftin elementele prime și de consum. În cazul unui teritor vamal separat poate să ajungă la aceasta, dar soarta agricultorilor va fi pecetluită; vor fi din nou împinși într-o stare fără apărare, ba încă față cu actuala miserie, va fi și mai mizerabilă starea lor, fiind că până acum au avut piețe măcar pentru vitele cornute, dar de aci înainte nici asta nu o vor mai avea“ după clausula pusă pe timpul lui *Hohenlohe*.

„Corporațiunile industriale și comerciale ale țării — zice „*Hazánk*“ — nu mai sunt amicii teritorului vamal comun (cu Austria) ci aproape în unanimitate cer teritor vamal deosebit“.

E o tendință aceasta de emancipare, de a cărei susținere nu știm dacă va fi capabilă Ungaria.

Vorbirea și interpelația dep. P. Cosma.

(Urmare și fine.)

Se zice adevărat, că stipulațiunea între guvernul român și al nostru s'ar fi încheiat astfel, ca acel capital să se depună în *Budapesta* la casa centrală a ministeriului în scopul: ca să se administreze prin ministrul nostru de culte și instrucțiune publică, având a se transpune totdeauna interesele lui la biserica Sfântului-Nicolae din Brașov, pentru susținerea gimnasiului superior și a școlii reale inferioare gr. or. rom. din Brașov și fapt este, că acolo e astăzi depus capitalul și interesele lui de acolo s'au transpus deja pe patru ani la comitetul parochial dela Sfântul-Nicolae în scopul indicat.

Se zice mai departe, că ministrul de culte și instrucțiune publică consideră acel capital de fundațiune.

Se zice în fine, că biserica Sfântului-Nicolae și a dat învoirea la toate acestea, făcându și firește rezervele sale, ca numai până atunci să se poată administra capitalul la ministrul de culte și instrucțiune publică, până când interesele lui fără nici o împedcare i-se vor transpune prompt pentru susținerea gimnasiului sup. și a școlii reale cu caracterul lor confesional și național de astăzi, — în momentul însă când din orice motiv aceasta n'ar fi posibil, ea-și susține dreptul a dispune liber de capital și de venitele lui ca proprietarul absolut al aceluia.

Se zice, în fine că biserica Sfântului-Nicolae are să dea în fie-care an socoteli

documentate ministrului despre folosirea rentei sale în scopul indicat.

Eu unul, carele în timpul prim al luptei purtate în această chestiune gravă până când s'a limpezit natura rentei, am lucrat împreună cu răposatul metropolit Miron, și care cunoștea toate ce s'au petrecut în acel period în această afacere, nu fac imputări nici bisericii Sfântului-Nicolae nici nimănui pentru modul cum s'a complanat această afacere, pentru-că știu apăsătoare situația grea în care se aflau toți factorii, cari au concurat la deslegarea acelei grele probleme.

Nu pot trece însă nici eu, și cred că nu poate trece nici reprezentanța bisericii noastre autonome la ordinea zilei peste primul caz, prin care ni se atacă constituția noastră bisericească, autonomia noastră, pentru-că dacă am trece peste cazul prim vor urma și altele și ne vom pomeni, că autonomia noastră înarticultată în lege și sancționată de M. Sa este numai pe hârtie.

Este deconsiderată autonomia noastră prin aceea, că averea unei parohii, cu abateri dela dispozițiile pozitive ale Statutului organic se administrează la guvern, pe când după intrarea în vigoare a Statutului organic chiar și acele fonduri și fundații, cari atunci se aflau în administrarea guvernului și-a ținut de-a sădori guvernul de atunci a le transpune în administrarea respectivelor organe bisericești.

Este vătămă autonomia bisericii noastre și prin aceea, că s'a creat fundație din averea unei parohii de factori necompetenți.

Indată ce am aflat despre acestea, la primul sinod întrunit după complanarea în felul acesta al chestiunii rentei la sinodul arhidieceșan din anul acesta am făcut următoarea interpelație:

1.) Are I. P. S. Sa și Ven. Cons. arch. cunoștință, că diferendul ivit între biserica Sfântului-Nicolae și înaltul guvern din cauza rentei s'ar fi complanat prin o favoială între guvernul nostru și guvernul român?

2.) Este adevărat, că guvernul român achitează definitiv acea datorie cu suma de 962.500 lei, precum și suma de 115.500 lei rentă neridicată pe cei trei ani din urmă?

3.) Este adevărat, că acest capital nu se predă proprietarului, ci se depune la casa centrală a statului în Budapesta, de unde se administrează interesele prin ministrul de culte.

4.) A consimțit biserica Sfântului-Nicolae cu această favoială?

Președintele I. P. S. Sa într-o ședință următoare declară, că n'are cunoștință exactă despre rezolvirea finală, nici despre modul cum s'ar fi rezolvit acea afacere. Ată-

ta însă știe că, cele două guverne, conduse de bune intenții, au pertractat rezolvarea acelei cauze pe calea bune înțelegeri.

În legătură cu acestea, am propus, ca atât interpellarea, cât și răspunsul să se predea comisiei organizatoare spre studiere și referare încă la sesiunea prezentă, ear sinodul la rândul său a luat următorul con-

cluz: „Pentru a pute pertracta în merit propunerea făcută, este de lipsă, ca sinodul să fie pus în deplină cunoștință de cauză, drept aceea se însărcinează Consist. arhidieceșan a veni la sesiunea sinodală viitoare cu un raport special, în care să se arate mersul și finalizarea afacerii, referitoare la diferendul, ce se ivise între înaltul minister r. ung. de culte și instr. publică și între biserica sf. Nicolae din Brașov pentru ridicarea rentei sale anuale de lei 38.500, — având a prezenta de-odată și toate actele din chestiune”.

Acum însă fiind întrunită reprezentanța Metropoliei, reprezentanța întregii biserici din statul nostru, și fiind chestiunea principală pentru întreaga biserică, îmi țin de datorință a aduce chestiunea și aici pentru ca congresul să aibă ocaziune a cunoaște cauza și a lua măsurile, ce le va afla necesare pentru salvarea autonomiei bisericii noastre.

Din aceste motive îmi iau voia a prezenta următoarea

Interpelație:

1) Adevărat este: că chestiunea rentei anuale de 38.500 lei, ce o primia biserica sfântului Nicolae din Brașov de la statul român pentru susținerea școlilor gr. or. române de acolo, drept desdaunare pentru bunurile și alte emolumente avute din vreme în România, — s'a complanat pe cale diplomatică între guvernul nostru și cel român astfel: că statul român a răscumpărat acea rentă liberând pe numele bisericii sfântului Nicolae o rentă perpetuă unică de 962.500 lei, cu interese de 4% plătibile în fiecare an la 15 Aprilie?

2) Adevărat este: că din capitalul de 962.500 lei s'a înființat o fundație, al cărei venit anual de 38.500 lei, minus spesele de manipulație, să se întrebuițeze exclusiv numai pentru susținerea gimnasiului superior și a școlilor reale inferioare gr. or. din Brașov, și căror proprietar este biserica sfântului Nicolae de acolo?

3) Cine a înființat acea fundație? Obținut-a actul fundațional aprobarea consistoriului arhidieceșan?

4) Adevărat este: că averea acestei fundații este depusă în Budapesta la casa centrală a statului și că se administrează de ministrul de culte și instrucțiune publică reg. ungar?

5) Adevărat este: că biserica sfântului Nicolae din Brașov este datoră și înaintea în fiecare an la amintitului ministru socoteii documentate despre folosirea acestei rente?

6) Fost-au consultate înainte de încheierea învoielii internaționale parochia ca proprietară a rentei și autoritățile ei superi-

oare bisericești, asupra condițiilor acelei învoeli?

7) Învoitu-s'a biserica sfântului Nicolae și înființatul arhidieceșan, ca fundația înființată din capitalul rentei să se administreze la ministrul de culte și instrucțiune publică reg. ungar, ca acel capital să se depună în Budapesta la casa centrală a Statului și ca parochia să dea socoteală ministrului despre folosirea rentei sale?

8) Comunicat-a guvernul nostru textul învoelii internaționale încheiate cu parochia Români în această chestiune cu parochia proprietară și cu consistorul arhidieceșan? și dacă da, care este acela?

F. Iartenie Cosma,
deputat.

Răspunsul Mitropolitului.

La interpellarea dep. P. Cosma. I. P. S. Sa Mitropolitul Ioan Meșianu a răspuns în ședința de Vineri 19 I. c. a Congresului național bisericesc următoarele:

Mărit congres! Deși după vederile mele, cauza așa numitei rente a bisericii Sf. Nicolae din Brașov, în care am fost interpellat din partea d-lui deputat F. Iartenie Cosma, în stadiul ei actual, încă n'ar fi de competența congresului, ci a sinodului arhidieceșan: totuși din considerare la însemnătatea ei cea mare, cum și din stima cătră măritul congres, pe cât ajung informațiunile mele, îmi iau voia a da următorul răspuns:

Precum se știe, biserica Sf. Nicolae din Brașov încă din timpuri mai vechi prima dela statul român, o rentă anuală de 38.500 lei, ca despăgubire pentru unele proprietăți ocupate de acel stat, pe care rentă a întrebuițat-o la susținerea școlilor noastre din Brașov până la 1897, când s'a sistat primirea ei, atât din partea guvernului nostru reg. ungar, cât și din partea guvernului român.

La urma acelei sistări, biserica Sf. Nicolae a întentat procesul statului român, în decursul căruia inițându-se pertractări diplomatice între ambele guverne, cauza s'a complanat astfel:

Ca statul român să despăgubească cu un capital de 962.500 lei plătit într-o rentă perpetuă cu 4%, care să se depună spre păstrare la casa statului nostru din Budapesta, de unde apoi biserica să și primească interesele de 28.500 lei, pe care ministrul reg. ungar de culte și de instrucțiune publică, având despre întrebuițarea lor a da aceluiași ministru socoteală pe calea consistoriului.

După-ce această conformare a fost acceptată și de biserica Sf. Nicolae, guvernul român și de casa centrală din Budapesta rentă perpetuă de 962.500 lei, ale cărei interese de 4% s'au și plătit bisericii pe toți anii dela 1897 încoaice.

Prin asemenea regulare a acestei afaceri momentose și delicate a facută nu numai îngrijirea noastră de soarta școlilor din Brașov, dar și marea nemulțumire prevenitoare din acea îngrijire, asigurându-se viitorul și dezvoltarea amintitelor școlii pentru toate timpurile.

Cătră acestea îmi iau voia a mă dăoga, că eu încă n'am primit nici complanare dintre cele două guverne, și că după primirea aceluia nu voi lăsa a-l comunica atât cu consistorul și cu sinodul nostru arhidieceșan, cât mai deaproape interesate în cauză.

Reg deci atât pe domnul interpellat cât și pe măritul congres să binevoiască lua acestea la cunoștință.

Observările interpellatorului.

La răspunsul acesta, dl interpellat Cosma, face următoarele observații.

Mărit congres! Răspunsul I. P. S. este interpellat să constată două lucruri:

1) Că averea bisericii Sf. Nicolae cumpărată drept desdaunare dela stat pentru bunuri și alte emolumente care să zică o avere curată parochială poate căde sub măsurile art. de lege din 1883 §. 74, se administrează la guvern.

2) Că se consideră drept fundație deși nu există act formal fundațional și de autoritățile superioare bisericești.

Aceste două lucruri constatate prin mine individual ar fi suficiente ca să începă deja pașii celorlalte chimași pentru narea ranelor ce prin aceasta s'au vătămă autonomia bisericii noastre.

Considerând însă, că afacerea aceasta este deplină înăși și congresul nostru noaște actul, care formează iavorul aceluia create bisericii noastre, conced. ca mai înaltă reprezentanță a bisericii noastre să ia în considerare și să ia măsurile neapărat necesare intervenția ei în această chestiune, înaintea sinodului arhidieceșan, și să ia spre știre și propun. ca să gresul să iau spre știre răspunsul.

Se primește.

Spicuiri din presa maghiară.

„Magyar Szó” află de stabilirea păcii acolo, unde nici când n'a fost pace. E vorba de „pacea valahă slovacă-sârbească”, pe care ar fi încheiat o studiu universitar a naționalităților, la Cluj.

Și nici mai mult, nici mai puțin, denții au hotărât, la banchetul ce s'a ținut la Cluj cu ocaziunea serbării obținutării șerilor de cunoștință, ca la proximitatea gert di-tale să și arate puterea.

Și ar mai cântat cu acea cântec „Desteaptă-te rumunule!”

Ce mai „stradări!”

Ziarul lui Bánffy se bucură că își vede confirmate senzațiile descoperite despre tractarea lui Ștefan Iahid, confirmată de Tribuna din Sibiu, care reproduce cu satisfacție un cerșet

Tribuna și după dinsa Magyar sau chiar și viceversa, află că, desăz desminte, Gáll desminte, se căsătorește.

Și cine naștează? Bánffy cîntă tre rîndurile Tribunei, că „Valahă din tîdul lui Goldi”.

Toate bune,—dar dacă-i trădăm stim și noi?

Pictură din iubire.

De Alfred de Musset

Traducere de I. C. Massim.

(Continuare.)

Vorbind astfel el o sărută pe guriță. Ea nu-l împiedecă; dar' privirile sale, cari rătăceau la întemplantare, se fixară pe Pippo. Ea îl respinse încet și-i zise:

„N'ai să mă iubești, ai să-ți îndeplinești numai un capriciu, dar' te iubesc, și vreau mai întâiu să mă pun în genunchi înaintea ta”.

În adevăr ea se inclină. Pippo o rețină în deșert, căci ea alunecă printre brațele sale și îngenunchiă pe parchet

Nu e nici decum frumosa să vezi o femeie când această poziție umilă. E o poziție care aparține numai bărbatului, care nu se poate vedea fără compătimire, și care a smuls iertarea unui culpabil din gura judecătorilor. Respectul pe care Pippo îl avea pentru Beatrice, se măria văzând-o la picioarele sale; văduva lui Donato, fiica lui Loredan, era în genunchi. Rochia sa de mătăasă, brodată cu flori de argint, acoperia scândurile; gâtul său alb se vedea bine, ear' mâinile împreunate se ridicau cătră Pippo. Mișcat până în fundul inimii, el se dădu

cătră pași înapoi, și se simți străbătut ca de un fulger.

Dar' acest fulger nu țină decât un moment. Un asemenea spectacol trebuia să producă mai mult decât un sentiment de vanitate. Când ne aplecăm deasupra unui isvor limpede, imaginea noastră face să se nască un frate care, din fundul apei, vine înaintea noastră. Tot așa, în inima omenească, iubirea chiamă iubirea. Pippo se puse și el în genunchi. Inclină unu înaintea celuilalt, ei rămaseră astfel câteva momente, schimbând primele sărutări.

Deși Beatrice era fiica lui Loredan, totuși în vinele sale curgea și dulcele sânge al Bianchinei Pontarini. Nici odată n'a fost o creatură mai bună decât această mamă, care era una din frumusețile Veneției. Ea murî tină, și moartea era tot frumoasă.

Dela ea învățase Beatrice să cîntă și să iubească arta, și mai cu seamă pictura. Ea fusese la Roma și la Florența, dar' capo-d'operile lui Michel Angelo nu-i inspirase decât curiozitate. Ca Română, ea iubea pe Rafael; dar' ea era fiica Adriaticii și prefera pe Titian. Pe când toată lumea se ocupa împregiurul său de intrigile dela curte și de afacerile republicei, ea nu se ocupa decât de nouile tablouri și de ceea ce trebuia să devie arta după moartea lui Vecellio. Ea văzuse la palatul Dolfin tabloul de care am vorbit, singurul pe care-l fă-

cuse fiul Titianului, și care arsese. După-ce admirase tabloul, ea întâlnise pe Pippo la Dorothea, și începuse să-l iubească cu o iubire de neînvins.

Pictura, în timpul lui Iuliu II și Leon X, nu era o meserie ca azi; era o religie a artiștilor, un gust al nobililor, o glorie pentru Italia și o pasiune pentru femei. Când un popă părăsea Vaticanul pentru-ca să vază pe Bonarrotti, fata unui nobil putea să răzgușe să iubească pe fiul Titianului; dar' Beatrice făcuse un plan care măria pasiunea sa: să facă din Pippo un amant și un mare pictor. Ea cunoștea viața neregulată pe care o ducea, și de aceea se hotărî să-l smulgă dela ea. Ea știa că focul sfânt al artelor nu se stinsese în fel, ci era numai acoperit cu cenușă, și spera că iubirea are să-i l aprinză. Un capriciu o făcuse să brodeze o pungă și să i-o trimită, dar' și promisesese să nu se meargă del departe. Când Dorothea îi arătase versurile pe cari Pippo le făcuse pentru ea, ea vărsă lacrimi de bucurie. Știa pericolul în care intra; dar' era un vis de femeie și și zicea: „Ceea ce vrea femeia, vrea și Dumnezeu”.

Condușă și susținută de această gândire, de iubirea și de sinceritatea sa, ea era la adăpost de ori-ce frică. Îngenunchiând înaintea lui Pippo, ea făcuse prima rugăciune a iubirii; dar' după sacrificiul mândriei sale, zeul nerăbdător cerea un altul. Ea deveni

amanta lui Pippo. Ea își scoase vâșă puse pe o statuie a zeiței Venus; și așa de frumoasă ca și zeița, se lăsa la destinul

Ea șeză toată ziua la Pippo. La sul soarelui, gondola care o aducea să o ia. Ea ești tot așa pe ascunsă după intrare. Servitorii fuseseră depărtați, mai portarul rămăsese în toată casa, și n'au n'uit cu felul de trai al stăpânului și nu se miră văzând-o femeie mascată bătând galeria cu Pippo. Dar' cântă necunoscuta ridicând masca și sărută Pippo se apropia și și aținti atenția.

„Nu m'ai mai văzut până acum, cea Beatrice.

— Ba da, răspunse Pippo, dar' cunoșteam obrazul; nu te îndoi de țea ta.

— Nici tu; ești frumos ca zău iubești?

— Da, și mult timp.

— Și eu, totdeauna.

După-ce se despărțiră, Pippo în pragul ușii uitându-se după gondola ducea pe Beatrice Donato.

(Va urma).

ȘOAPTE

Eloisa către Abelard.

V. Dar tu nu poți să vii! Vinși tu demult e liniștită ca mor-

Doamne, ce scene ved pratinideni! Ori

Estă deci cum mă frământ în pulvere

Din România.

Chestia cedării salinelor. În culisele parlamentare se vorbește

Propunerile au fost făcute de

anunțat deja că requisitorul pro-

Procesul complotului

anunțat deja că requisitorul pro-

Deschiderea granițelor.

Răsboiul buro-englez.

S'a implinit deja anul, decând vi-

De săptămâni de zile se tot a-

Eată însă ce raportează el însuși

O trupă de Buri a reușit în noap-

Asemenea și agenției „Reuter“

O depeșă oficioasă spune, că lordul

Din Lorenzo-Marquez cu data de

Azi dimineață presidentul Krüger

Noutăți

Arad, 22 Octomvrie n. 1900.

Majestatea Sa în Gödöllő. În timpul

Inchiderea Congresului. Sâmb-

Comisar al guvernului pentru

Promovare. Dl Aurel Grozda din Șimand,

vat Sâmbătă, la universitatea din Cluj, doc-

Alegere de notar cercnal. Primit spre

Fond de 20 bani. „Reuniunea sodali-

Următorii: Ștefan Albu, prof; Amalia Albu,

baș, George Rimbaș, stud., Romul Rimbaș,

Despărțământul Oraștel al „Asocia-

Agenturi ale Asociațiunii. Comitetul

Congregația de toamnă a comitatului

Din minunile toamnei. Venerabilul pă-

Tinera regină a Holandei, Wilhelmina,

Krüger în Europa. La Bruxella se fac

Ultime știri.

Atentat în contra Țarului.

Din Odesa se anunță, că

Pactul anglo-german.

Berlin, 20 Octomvrie. Agenția „Wolff“

Editor: Aurel Popovici Bareianu.

Árverési hirdményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Victoria“, takarékos és hitelintézet aradi czég végrehajthatónak, Rusz Miron rosiai lakos végrehajtást szenvedő elleni 224 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. trvszék a borosjenői kir. járásbiróság és a Rosia községi 42. sz. tjkvben A. I. 89—90 313. 314/a 439. 581. és 716. hrzi számú ingatlan 983 koronában megállapított kikiáltási árban az 1900. évi november hó 7-ik napján délelőtti 10 órakor Rosia községében meg tartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni u. m.:

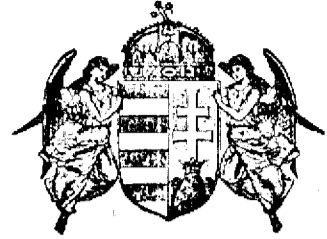
1.) Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 98 kor. 60 fl. készpénzben az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi 60 t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig, az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvényében az 1881. deczember 6-án 39425. I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint birói letéti pénztárnál befizetni.

A bíróság a bánatpénzt az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Borosjenőn, a kir. járásbiróság mit tkvi hatóság, 1900. május hó 12-én.

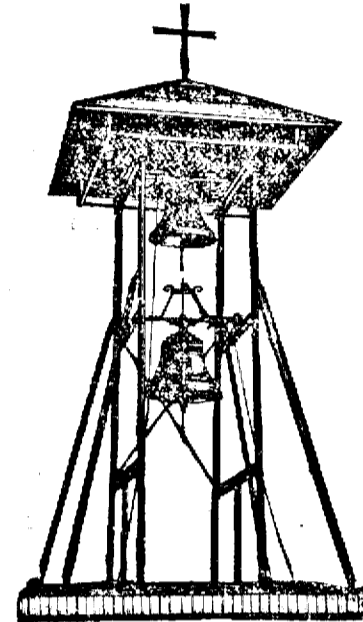

Turnătoria de clopote și de metal

a lui

Antoniu Novotny

in Timisoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, provăzute cu adiustări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăstare prin ceea-ce sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intens, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadinstarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut. — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice — — — — —	—	—70 —
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul — — — — —	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	—	—80 —
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	—	2.—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov. — — — — —	—	2.50 —
8.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului — — — — —	—	1.20 —
Prețul „Coroanei“ — — — — —	—	1.60 —
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula nasc. Truția — — — — —	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, — — — — —	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. — — — — —	—	3.60 —
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. — — — — —	—	1.60 —
13.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Genț. — — — — —	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, — — — — —	—	1.50 —
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz — — — — —	—	1.20 —
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține imnoase, priceas și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.